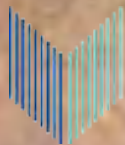

Taller d'Història de Sarrià

Dijous 19 de febrer de 2026

Taller
d'història
de Sarrià

Sumari

- **152 Aniversari dels Fets de Sarrià**
- Col·laboració del Taller d'Història en el **Open Barri de Vallvidrera, Sarrià i Sant Gervasi**
- Activitats de la **Coordinadora de Centres d'Estudis de Barcelona**
 - Valoració cicle de conferències de la tardor de 2025
 - Proposta de jornades de sobre el centenari de l'Exposició Internacional de 1929, per l'any 2029
 - Acta el 4 de juliol sobre **Arquitectura i urbanisme als barris** de Barcelona.

152 Aniversari dels Fets de Sarrià (1874)

El dissabte 17 de gener, entre les 12 i les 13 h a la plaça Sarrià,
l'Associació catalana de Persones Ex Preses Polítiques del Franquisme va organitzar un acte en **memòria dels caiguts el gener de 1874 en defensa de la Primera República Espanyola.**

Visita al Cementiri de Sarrià,
al carrer Dr. Roux.

152è ANIVERSARI DELS FETS DE SARRIÀ

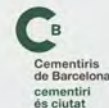
Dissabte, 17 de gener de 2026

Los representantes de los centros republicanos depositaron coronas en las sepulturas de los echados que en enero de 1874 prisioneros en Sarrià.—Foto: Bixen.

L'Associació Catalana de Persones Ex Preses Polítiques del Franquisme us convidem a l'Acte en memòria dels caiguts el gener de 1874 en defensa de la **Primera República Espanyola** amb motiu del 152è aniversari dels Fets de Sarrià.

12,00 h Trobada i benvinguda al faristol de la plaça de Sarrià.
12,10 h Marxa republicana al Cementiri de Sarrià C/ Dr. Roux.
12,30 h Parlaments i ofrena floral a la placa d'Els fets de Sarrià.

152 Aniversari dels Fets de Sarrià

Xerrada de
l'historiador
Alex Pocino
i ofrenes de
les entitats i
dels partits
polítics, al
Cementiri
de Sarrià.

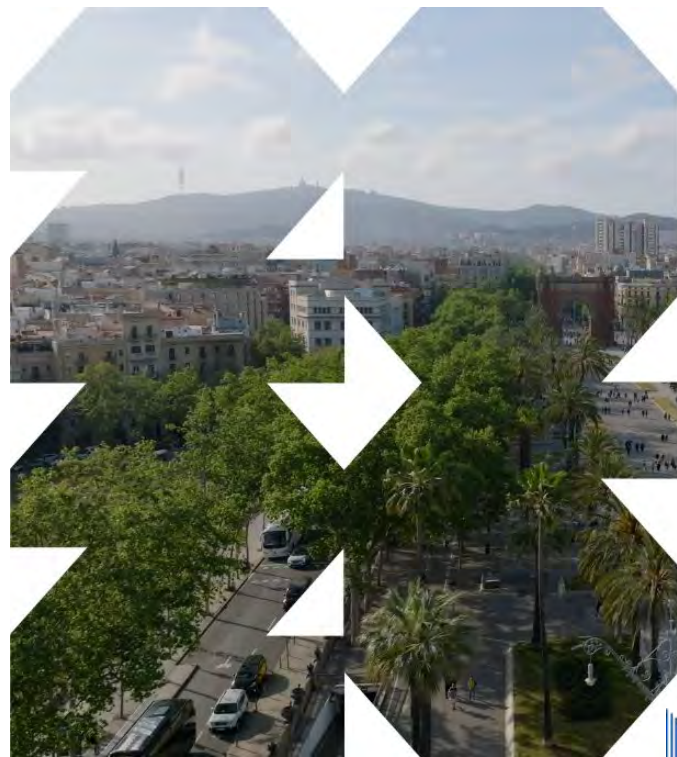

Barcelona 2026. Capital Mundial de l'Arquitectura

Enguany Barcelona acull els actes com a Capital Mundial de l'Arquitectura.

Els coordinadors de l'Open Barri, membres del 48H Open House BCN ens han proposat de col·laborar en la preparació de continguts de l'**Open barri dedicat a Vallvidrera, Sarrià i Sant Gervasi**.

Es farà entre **el 15 i el 28 de juny**, i els dies **del 26 al 28** hi haurà el cap de setmana de portes obertes.

Barcelona 2026. Capital Mundial de l'Arquitectura

Edificis per portes obertes o activitats paral·leles (proposta del Taller, Sarrià i les Tres Torres)

- **Can Sentmenat** / Sarrià / Andreu Bosch, XIV, XVII / historicisme, jardí històric
- **Can Mestres** / Sarrià / XVI, XVIII, XIX / Popular, esgrafiats
- **Torre Amat** / Sarrià / Josep Grau, 1878 / propietari: Joan Jover i Serra, navilier
- **Casa Mumbrú** / Sarrià, 1880 / Rafael Guastavino
- **Torre de Can Ponsich** / Sarrià / 1900 ?
- **Torre dels Nùvols** / Sarrià-Pedralbes / 1900 ? / Observatori de Rafael Patxot
- **Casa Sastre i Marquès** / Sarrià / Josep Puig i Cadafalch, 1905
- **Consolat Nord-Americà** / Sarrià / Enric Sagnier, 1917 / pintures murals a l'exterior
- **Casa Guarro** / Sarrià, 1921 / Antoni Puig Gairalt (Escola Pública Italiana)
- **Nena Casas** / les Tres Torres / antiga masias, reformes de Masdeu i B. Conill
- **Edifici Mitre** / les Tres Torres / Barba Corsini, 1962

9 Can Mestres

Sarrià, av. de Valldrera, 25-47 | Popular | segles XVI, XVIII, XIX | Catalogat com a Bé Cultural d'Interès Local 2000

Antiga masia del segle XVI, situada fora vila, a l'antic camí de Valldrera. Era un edifici de planta basilical, format per tres cruïlles fetes de maçoneria, amb una alçada de planta baixa, pls i golfes. Al segle XVIII s'hi va fer una reforma o rehabilitació, en la qual es van afegir altres cossos, amb diverses terrasses tancades amb balustrades, al rellotge de sol hi ha la data de 1766.

Cap a finals del segle XIX la finca era propietat de la família Mumbó, arquitectes i constructors de Sarrià. Segurament la vistosa decoració amb esgrafiats que decora les façanes es degué realitzar o refer aleshores, com sembla testimoniar dos medalions que imiten monedes de Carles III i Alfons XIII, amb les dates de 1793 i 1893. Dalt de tot, hi ha un original penell amb la figura del Patufet.

Des de 1960 la finca va ser propietat del doctor Agustí Pedro i Pons, catedràtic de Patologia Clínica, el qual la va llegar a la Universitat de Barcelona. Actualment, és la seu de la fundació que porta el nom del donant, creada l'any 1971.

1 / 2. La façana principal
3. El passeig cap a la casa
(F. Esteva)

18 Casa Sastre i Marquès

Sarrià, c. Cardenal Vives i Tutó, 29-35 | Modernisme | 1905 | Josep Puig i Cadafalch | Catalogat com a Bé Cultural d'Interès Local 2000

més modestos i amb pocs detalls ornamentals. Una arquitectura dissenyada amb uns criteris d'austeritat com també podem trobar a la casa Muley Afid del passeig de la Bonanova.

A l'edifici destaquen els paraments de la planta baixa revestits amb ceràmica valenciana de color verd i blanc a manera d'escaquer, així com el ràfec de fusta de grans dimensions, amb uns tornapunts també de fusta, cosa que accentua encara més el voladís del ràfec. Així mateix, hi destaca la tribuna tancada amb fusta de dues plantes d'alçària, rematada per una torreta de forma de pinacle circular. Curiosament, es pot observar el canvi geomètric de la continuïtat de la tribuna de formes rectes, que es transforma en una torre circular. Una continuïtat únicament trencada

per part del ràfec de la coberta. A la porta d'accés, hi ha un esgrafiat amb motius florals on es pot llegir la inscripció: «AÑO MCMV». A l'extrem del jardí, situat a la cantonada del carrer, hi ha una petita rotonda realitzada en fusta, amb coberta cònica i revestida amb peces de trencadís verdes i blanques.

La casa va ser amplada l'any 1931, quan hi va anar a viure la família Serrallima, i restaurada l'any 2018.

La Casa Sastre i Marquès està situada a la cantonada dels carrers d'Eduardo Conde i Cardenal Vives i Tutó, i va ser construïda el 1905 per l'arquitecte Josep Puig i Cadafalch. Puig va projectar una residència d'estil ueg d'estil modernista per a la família del doctor Sastre i Marquès, conegut farmacèutic de Ciutat Vella, inventor d'un desinfectant intestinal infantil.

L'edifici és de planta rectangular amb dos accessos, un al jardí de la casa i l'altre directe al mateix habitatge. És una casa d'acabats senzills i de petites dimensions, una torre que Puig i Cadafalch construeix i realitza de manera òptima en habitatges de mida reduïda, apartant-se de les grans cases senyorials que construeix per als ciutadans més adinerats. Aquestes cases familiars sovint s'inspiren en l'estètica de l'arquitectura popular mediterrània, on predominen els arrebossats blancs i els entrebregats de fusta pintada, com és el cas d'aquesta torre. Una composició estètica de l'anomenada època blanca de Puig, consistent en acabats

2 Nena Casas

Les Tres Torres, c. Nena Casas, 37-47 | Neoclassicisme, Modernisme | 1888, 1910 | Bonaventura Conill i Montobbio, Josep Masdeu i Puigdemasa

[JESÚS MESTRE]

La finca Nena Casas era al costat oriental de la finca Gironella, i abastava bona part del sud de l'actual barri de les Tres Torres, per sota de la Via Augusta. La casa està situada enmig d'un gran jardí que amaga bona part de la construcció, és una de les finques més notables i més antigues del barri, i una de les que li dona nom. El seu origen és un mas documentat al segle XIX, on es plantava vinya, conreus i horta, i amb una casa palra. A mitjan segle XIX era propietat de Ramona Castellnou, qui segurament era la portadora del renom de Nena Casas.

L'edifici actual, de trets modernistes, és fruit de la profunda reforma duta a terme per l'arquitecte Bonaventura Conill el 1906 i continuada pel mestre d'obres Josep Masdeu el 1913. L'any 1915 va ser adquirida per la Congregació de Religioses Fillpenses. Uns anys després, Ignasi Adrover va dirigir la construcció d'un edifici de planta rectangular, adossat a la torre, que intentà mantenir una unitat amb tot el conjunt. Aquest nou espai va ser destinat a capella, i a sales i dormitoris d'ús de la Comunitat. Des de 1906, la major part de l'edifici està destinat a casa d'espiritualitat.

La part més visible del conjunt és la torre-mirador d'estil modernista, amb un coronament complex, amb petits balcons cantoners i obertures als quatre vents, a manera de galeria, i coberta piramidal amb mansardes.

1. Vista de la cantonada sud-est (J. Mestre)
2. La torre i el campanar, cara sud (M.J. Tort)
3. Vista de la façana sud (Centre d'Espiritualitat Sant Felip Neri)

Barcelona 2026. Capital Mundial de l'Arquitectura

Edificis per portes obertes o activitats paral·leles (proposta del Taller, Vallvidrera)

- **Can Calopa** / Vallvidrera / masia medieval, popular
- **Pantà i Mina Grott** / Vallvidrera, Sarrià / Elies Rogent Amat / 1850-1860
- **Colonia Busquets o Colonia Doctor Andreu** / torres modernistes principi segle XX
- **Pastor de Cruïlles** / Vallvidrera, Tibidabo / Puig i Cadafalch, 1908
- **La Teula** / Vallvidrera / Josep Masdeu o Arnau Calvet, 1916
- **Torre Foster** / Vallvidrera / Norman Foster, 1992 (Torre de Comunicacions)
- **Casa Arranz-Bravo** / Vallvidrera / Equip Jordi Garcés, 2013

2 Pantà de Vallvidrera

Vallvidrera, camí del Pantà, 23 | Neoclassicisme | 1850-1860 | Elies Rogent Amat

1

2

El pantà es va construir a mitjan segle XIX a la capçalera de la riera de Vallvidrera, per assegurar l'abastiment d'aigua al poble de Sarrià. Va ser un dels primers projectes de l'arquitecte Elies Rogent. L'obra es va iniciar l'any 1850 i es va acabar el 1860, tot i que no es va inaugurar fins al 1864.

Està format per un mur de contençió concav fet de maó massís que, alhora, fa de passera. Va ser abandonat als anys seixanta del segle XX i es va anar degradant fins que va ser restaurat i reformat els anys 2005-2006 com a lloc de passeig i de preservació de la riquesa en amfibis i altres animals i flora local.

Casa del Guarda i la Torre de l'Aigua
Al llit de la riera hi ha la Casa del Guarda, construïda al mateix temps que el pantà. És un edifici de planta baixa i pis, dissenyat en estil eclèctic, pel mateix arquitecte que va fer el pantà. La casa va ser restaurada i rehabilitada com a espai d'interpretació de tot l'àmbit del pantà. També és de Rogent la Torre de l'Aigua del final del Desert de Sarrià, on es recollia i es distribuïa entre els veïns l'aigua que arribava del pantà i es canalitzava fins a la plaça Arús.

ELIES ROGENT AMAT (Barcelona 1821-1897) és un dels arquitectes més destacats de l'època, autor, entre altres obres emblemàtiques, de l'edifici històric de la Universitat de Barcelona.

1 i 2. El pantà de Vallvidrera, cap al 1910 (Postal A.T.V. Col·lecció C. Macià)
3. La Casa del Guarda (F. Esteva)

3

14 Torre Pastor de Cruïlles

Vallvidrera, el Tibidabo, ctra. de Vallvidrera al Tibidabo | Modernisme | 1908 | Josep Puig i Cadafalch |
Catalogada com a Bé Cultural d'Interès Local 2000

La Torre Pastor de Cruïlles, o Casa Mercè Pastor de Cruïlles, també anomenada el Roser, és un edifici ubicat a la carretera de Vallvidrera al Tibidabo, situada gairebé al cim de la muntanya, a uns 100 metres del temple del Sagrat Cor. La torre es va construir el 1908, quan es va obrir la carretera del Tibidabo, i està alineada amb aquesta. Fou un encàrrec de la marquesa de Castell de Torrent, baronessa de Cruïlles, a Josep Puig i Cadafalch.

Aquesta torre, té una gran presència visual i és d'estil modernista. Es va projectar com a un habitatge i taller de planta quadrada, al qual s'adhereix una torre de més alçada. L'edifici consta de planta baixa, dues plantes i unes golfes, aquestes últimes utilitzades com a taller. Puig i Cadafalch es va inspirar en els antics palaus del segle XV i XVI, fet que dona a aquesta construcció un tint historicista. Hi destaca la torre que s'alça a dues plantes més respecte de l'edifici principal i, conjuntament amb la vitrera disposada a la intersecció de la torre amb el cos de l'edificació, n'exagera visualment l'alçada.

Un altre element destacable són els grans ràfecs de la coberta, formen un

1. Foto de família amb la Torre Pastor Cruïlles al fons, cap al 1920 (Autor desconegut - AFB)
2. Detall de la façana (R. Sales Encinas)
3. Vista del conjunt, des de la carretera (A. Estévez)
4. Vista de la torre des de l'entrada al recinte (J. Mestre)

enorme voladís que mostra l'estructura de bigues de suport que sobresurten a l'exterior. Les façanes de pedra es combinen amb la incorporació de maons col·locats en forma d'espina de peix, una forma constructiva emprada a l'antiga Roma i a l'edat mitjana, i que en aquest cas tenen una funció simplement decorativa. Les obertures de façana estan formades per finestres coronelles. Aquest tipus de finestra era utilitzat en l'arquitectura gòtica civil al territori de la Corona d'Aragó.

La torre va ser adquirida l'any 1961 pel temple del Tibidabo com a centre d'espiritualitat Mater Salvatoris.

Barcelona 2026. Capital Mundial de l'Arquitectura

Edificis per portes obertes o activitats paral·leles (proposta del Taller, Sant Gervasi: la Bonanova, el Putxet i el Farró)

- **Escoles Pies** / La Bonanova - Sarrià / Eduard Mercader, 1890 / Neoclassicisme
- **Bellesguard** / la Bonanova / Antoni Gaudí, 1900-1909 / 100 anys mort de Gaudí
- **Casa Arnús** / la Bonanova / Enric Sagnier, 1904
- **Casa Coderch** / la Bonanova / José Antonio Coderch de Sentmenat, 1950
- **La Balsa** / la Bonanova / Lluís Clotet i Òscar Tusquets, 1979
- **Palau Rocamora** / Putxet i Farró / segle XIX / jardí i fundació. Isabel Llorach
- **Casa-estudi Antoni Tàpies** / Putxet i Farró / José Antonio Coderch de Sentmenat, 1960

19 La Casa Coderch

La Bonanova, pl. Calvó | Racionalisme | José Antonio Coderch de Sentmenat | 1950 | Restauració de Carles Ferrater

Uns anys després de casar-se amb Ana María Giménez, el 1943, José Antonio Coderch construeix la seva pròpia casa a la plaça Calvó, on instal·la el seu despatx professional i on residirà fins als darrers anys de la seva vida. Va ser el refugi ideal per a una personalitat reservada i una mica distant d'aquest «arquitecte de Sant Gervasi». Anys més tard, el 2007, l'arquitecte Carles Ferrater va fer una restauració de l'edifici i aconseguí destacar-ne les aportacions arquitectòniques més significatives, fins llavors poc conegudes.

- 1 i 2. Foto i façana de la casa, el 1950 (Revista Nacional de Arquitectura, 106)
3. La Casa Coderch a la cantonada de la plaça Calvó amb el carrer dels Quatre Camins (J. Mestre)

JOSÉ ANTONIO CODERCH DE SENTMENAT (Barcelona 1913-1984) va ser un arquitecte defensor del moviment modern que va saber conjugar la tradició mediterrània amb l'avantguarda. Els anys 1950 formà part del Grup R amb arquitectes com Josep Maria Sotres, Antoni de Moragas o Oriol Bohigas, grup que defensava l'oposició a l'arquitectura academicista de la postguerra. També va ser membre del Team 10, creat el 1960. Aquest any rep el seu primer premi FAD per la casa d'habitatges al carrer Johann Sebastian Bach. El 1966, Coderch és nomenat professor a l'Escola Superior d'Arquitectura de Barcelona, substituint Frederic Corras (expulsat per la seva participació a La Caputxinada). La seva particular visió li va servir per arrelar la modernitat amb la tradició popular a la qual, tant constructivament com tipològicament, se sentia tan afí. La inquietud de modernitzar l'arquitectura a través de la tradició, el va portar a una reinterpretació de l'arquitectura que avui dia continua sent molt actual. Coderch va construir entre d'altres, els edificis Trade de Barcelona i la casa del pintor Tàpies al barri del Farró. Aquest edifici i va rebre, el 1963, el Premi FAD. Va construir diverses grans obres a Sarrià i Sant Gervasi, com les Cotxeres de Sarrià o l'Institut Francès.

15 Casa-estudi del pintor Tàpies

El Farró, c. Saragossa, 57 | Racionalisme | 1960-1963 | José Antonio Coderch de Sentmenat

La casa-estudi del pintor Antoni Tàpies, està situada al carrer Saragossa, al centre del Farró. Construïda per l'arquitecte José Antonio Coderch entre 1960-1963, és a simple vista un petit edifici entre mitgeres que amaga una construcció de planta baixa i quatre plantes d'alçada, que es distribueixen de la següent manera: l'habitatge del porter, la residència de l'artista, el seu taller i a l'última planta un petit despatx i estudi. Aquesta última està emmarcada pel que fa a l'alineació del carrer, cosa que permet tenir-ne una visió des del carrer, de menor altura, i així concordar amb la tipologia dels habitatges del seu voltant. Està construïda en un solar allargat amb relativament poca façana i ventilació, cosa que Coderch soluciona amb la incorporació d'uns patis interiors i així resol la il·luminació de totes les estances i aprofita l'escassa llum disponible. Una estratègia positiva que produeix un recorregut visual unitari a tot l'edifici.

La construcció es projecta amb una façana compacta, materialment tancada en si mateixa i que orienta la vida cap al seu interior. Una característica molt d'acord amb la seducció del pintor cap a la filosofia oriental, tan present a l'obra de Tàpies. Així mateix, a la façana, consta d'una estructura metàl·lica asimètrica, on s'incorporen els massissos d'obra i les lames de fusta pintades de blanc. La distribució interior ubica el taller de l'artista a doble alçada, al fons de la parcel·la i li il·lumina l'estança per

mediació d'unes llumeres que adequien l'espai a l'activitat artística del pintor. En definitiva, el lloc vist interior i l'estructura metàl·lica també vista, responen a una arquitectura implicada en l'ús dels materials tal com són.

Aquesta casa proposa un recorregut de llums i ombres, una constant a

l'obra de Coderch molt lligada a una visió particular d'unir la modernitat amb la tradició i que avui encara roman molt actual. Una tradició vinculada a la cultura mediterrània de llum i color. Cal destacar que aquest encàrrec de Tàpies, per recomanació de l'arquitecte Adolf Florensa, amic del pintor, va

2

3

permetre a Josep Antoni Coderch poder continuar amb el seu estudi d'arquitectura, ja que en aquell moment no tenia projectes. Coderch, posteriorment, va comentar que fins i tot els gentils han passat per èpoques d'ostracisme.

1. Fotografia actual (J. Mestre)

2 i 3. Detalls de la façana (F. Estayo)

Barcelona 2026. Capital Mundial de l'Arquitectura

Edificis per portes obertes o activitats paral·leles (proposta del Taller, Sant Gervasi: Galvany

- **Txeca Sant Elies** / Galvany / XIX / Església de Sant Elies
- **Villa Myfair** / Galvany / Enric Sagnier, 1910 / Noucentista. El 2018-20 C. Rodríguez la retaura
- **Mercat Galvany** / Galvany / Pere Falqués, 1927
- **Casa Josefa López** / Galvany, Josep Lluís Sert, 1931
- **Casa Rodriguez-Arias** / Galvany / Germà Rodriguez-Arias, 1931
- **Casa Jaume Sans** / Galvany / Jaume Mestres Fossas, 1933 / racionalisme + **Mútua Escolar Blanquerna** (Institut Menéndez Pelayo)
- **Casa Oller** / Galvany / Francesc Mitjans, 1941
- **Casa Bonet Agustí** / Galvany / Jordi Bonet Armengol, 1945?
- **Institut Francès de Barcelona** / Galvany / José Antonio Coderch de Sentmenat, 1974

12 Arquitectura racionalista al carrer Muntaner

Galvany, c. Muntaner 342-348 | Racionalisme | 1931 | Josep Lluís Sert i López | Catalogat com a Bé Cultural d'Interès Local 2001

Un dels edificis més avantguardistes de la Barcelona del segle XX és la Casa Josep Lluís Sert i López, construcció del 1929 situada al carrer Muntaner cantonada Rector Ubach, obra de Josep Lluís Sert, nebot del pintor Josep Maria Sert. Està format per sis habitatges dobles amb una agradable doble alçada a la sala d'estar, una tipologia molt emprada en l'època i que permetia reduir les zones comunes de pas i així possibilitava una optimització de l'espai de l'habitatge. Aquest edifici d'habitatges adopta una sèrie de solucions que en la seva època van fer d'ell una fita de modernitat, com són: els tubs de canalització i recollida d'escombraries, l'ascensor amb doble cabina, muntaplats, etc. Les façanes, en estuc color verd pàl·lid, a l'estil

del corrent artístic de la Bauhaus, juntament amb els balcons i terrasses situats de forma altern, les finestres corregudes, així com la disposició dels buits en façana, transmeten de forma gairebé minimalista l'espai interior i la tipologia de l'habitatge.

Es destaca la balconada en cantonada i la seva doble aresta. Una tècnica que li permet articular les dues façanes de manera poc convencional i creativa, fugint de l'angle en cantonada. A la planta baixa, les parets estan revestides amb panells de vidre pintats de color gris fosc, cosa que diferencia la planta carrer, com a espai comercial, de la resta dels habitatges.

L'edifici sobresurt de la resta dels edificis circumdants i és una de les

primeres obres significatives i destacades del racionalisme català. És un privilegi per a la ciutat i per al districte de Sant Martí i Sant Gervasi poder admirar i contemplar la que ha estat una de les obres més excel·lents d'aquest cèlebre arquitecte. Una arquitectura propera a la tradició mediterrània que ens delecta i transporta a l'esperit racionalista de l'època.

1. La casa Josep Lluís Sert i López, dia Sert, als anys 30 (Autor desconegut. AFB)
2. Actualment la casa manté un molt bon estat de conservació (F. Edixon)

JOSEP LLUÍS SERT I LÓPEZ (Barcelona 1902-1983) va ser un arquitecte destacat del corrent Racionalista del segle passat. Va conèixer Le Corbusier, un dels pares de l'arquitectura moderna, del qual va adquirir gran part dels seus coneixements, ja l'any 1927 va començar a treballar amb ell en el seu estudi de París, un contacte que va mantenir la resta de la seva vida. Va ser membre fundador del GATCPAC (Grup d'Arquitectes i Tècnics Catalans per al Progrés de l'Arquitectura Contemporània), i més tard amb la Guerra Civil va haver d'exiliar-se als Estats Units d'Amèrica. És autor, a Barcelona, de la Casa Bloc, del Dispensari Antitubercular, el Pavelló de la República (reconstruït per l'estudi Espinet-Ubach al Parc de la Vall d'Hebron) i la Fundació Joan Miró.

36 L'Institut Francès de Barcelona

Galvany, c. Moia, 8 | Darreres tendències | 1974 | Antonio Coderch de Sentmenat

La seu de l'Institut Francès està situada al carrer Moia, molt a prop de l'avinguda Diagonal. És un edifici projectat el 1974 per l'arquitecte José Antonio Coderch amb una obra molt lligada a la modernitat, on uneix la tradició popular amb l'arquitectura racionalista de l'època.

El projecte d'aquest edifici va portar Coderch a modificar les ordenances metropolitanes, atès que la construcció havia d'estar adossada a l'edifici del costat, però en justificar que es tractava d'un edifici escolar, i per necessitats d'una bona il·luminació a totes les aules, es va poder construir un edifici exempt a quatre vents, tot i renunciar a part de l'edificabilitat que d'una altra

manera podia tenir. Aquesta estratègia va permetre-li dissenyar un edifici independent de les edificacions veïnes: un edifici que es caracteritza per la seva façana i per la gran quantitat de finestres iguals que segueixen el mateix ritme harmoniós, sense voladissos ni coscos sortints, on la mida de les parts massisses és igual a la de les obertures.

Les fusterles de les finestres se situen al mateix pla de la façana, exagerant d'aquesta manera el pla d'aquest edifici prismàtic, que té una simetria total, amb excepció del volum que incorporen les escales d'evacuació. És una construcció compacta que des de les dues dimensions arriba a dibuixar el volum de l'edifici, amb una tipologia de planta rectangular que li permet la lliure disposició de les aules perimetralment.

L'edifici representa un concepte urbà auster i sense estridències, un model que més tard, el 2002, l'arquitecte anglès David Chipperfield va incorporar a l'hora de dissenyar els edificis de diversos colors que formen la Ciutat de la Justícia.

En destaca també l'escultura que es troba al jardí, obra de Josep Guinovart i Bertran (Barcelona 1929-2007), un artista molt conegut i molt arrelat a la modernitat de la cultura catalana. La seva obra la podem gaudir i admirar al museu que porta el seu nom a la població d'Agramunt.

1. Vista general amb una escultura de Josep Guinovart a primer terme
2. Entrada a l'Institut des del carrer Moia

Barcelona 2026. Capital Mundial de l'Arquitectura

Espais ocults

- **Refugi Salesians.**
- Trams del ferrocarril soterrat a Reina Elisenda
- Refugi soviètic, a l'avinguda del Tibidabo

Itinerari

- **Plaça de Sarrià i rodalia** / Sant Vicenç, Mercat de Sarrià, Can Llança o Estrada, Can Margenat, Casa Aragó, Biblioteca de Sarrià, etc.
- Avinguda del Tibidabo

Xerrada/taula rodona

- Xerrada sobre el patrimoni desaparegut, amb Enric Steegmann (?), a Vil·la Urània, Centre cívic Casa Orlandai, Mercat de Vallvidrera... o Biblioteca de Sarrià

Barcelona 2026. Capital Mundial de l'Arquitectura

Taller temàtic

Restauració de
l'**esgrafi**at de **Sant
Josep**, de Pere
Queraltó Nou, al pati
del Teatre de Sarrià

June 1955

Barcelona 2026. Capital Mundial de l'Arquitectura

Des de la Comissió de Festes del Roser, ens proposem que fem alguna activitat de cara a la Festa Major de Sarrià de 2026. Potser podem preparar un itinerari d'arquitectura del barri.

Seria interessant contactar amb arquitectes del barri per poder comptar amb un assessorament de caràcter tècnic. Per ara han confirmat el seu interès Nico Sant, Jaume de Oleza, Gemma Ferré. Pendent de contactar amb Eulàlia Marquès, Pilar Cos, Enric Steegmann, etc.

Coordinadora de Centres d'Estudis de Barcelona

Cicle de conferències de la tardor de 2025

Cicle **“Barcelona: construcció democràtica i moviment veïnal”** celebrat als districtes de Barcelona els mesos d'octubre i novembre de 2025. La valoració ha estat molt positiva. Totes les sessions es van gravar i els videos es podem visualitzar al canal de Youtube de la CCEPC <https://www.ccepc.cat/noticia/777/cicle-de-taules-rodones-barcelona-construccio-democratica-i-movimet-veinal> i a un espai de l'Arxiu <https://ajuntament.barcelona.cat/arxiumunicipal/ca/activitats-i-difusio/jornades-de-recerca-historica-dels-barris-de-barcelona/barcelona-construccio-democratica-i-moviment-veinal>

Coordinadora de Centres d'Estudis de Barcelona

Proposta de jornades de sobre el centenari de l'Exposició Internacional de 1929, per l'any 2029.

És un projecte a llarg termini i hi ha temps per triar la temàtica general que es vulgui tractar i la específica de cada barri.

Pavelló de l'Exposició Internacional de 1929. La fusteria Mitjavila va col·laborar-hi. Postal col. Mitjavila

Coordinadora de Centres d'Estudis de Barcelona

V Jornada de recerca històrica als barris de Barcelona, dissabte 4 de juliol, a Sant Andreu del Palomar (lloc pendent de confirmar).

L'Arxiu de Barcelona demana que triem una possible data i ens comunica que sigui la Coordinadora de Centres d'Estudis de Parla Catalana i l'Institut Ramon Muntaner les entitats que coordinin la jornada amb l'acord de les entitats de recerca de la ciutat.

Arquitectura i urbanisme als barris de Barcelona

Tres taules de presentacions amb intervencions breus. Un/a moderador/a per taula.

Les taules de subtemes poden ser:

- 50 anys del PGM
- Modificacions urbanístiques
- Edificacions i arquitectes. Edificis i patrimoni

Cada entitat triarà la taula on vol participar

La jornada farà també la funció de trobada d'entitats

Coordinadora de Centres d'Estudis de Barcelona

Proposta de comunicació del Taller d'Història:

L'urbanisme de Sarrià del 1845 al 1922. A partir dels expedients d'obres, públiques i privades, provinents de l'Arxiu Històric de Sarrià.

Coordinadora de Centres d'Estudis de Barcelona

Proposta de comunicació del Taller d'Història:

L'urbanisme de Sarrià del 1845 al 1922. A partir dels expedients d'obres, públiques i privades, provinents de l'Arxiu Històric de Sarrià.

Obra privada de Sarrià i Vallvidrera (1845-1922)

151 planes

31 registres / plana

4681 registres

Sense emplaçament: 6,5 planes, 200 registres

Emplaçament	ANY	Propietari	Tècnic	Núm.	Lligall
Barcelona, 6	1920	Obiols Padrós, José	s.pl.	14	231
Barcelona, 63	1919	De Imbert, Erasmo	Sagnier, Enrique: Arquitecte	13	218
Barcelona, 63	1920	Imbert, Erasmo	Masdeu, José: Maestro d'obres	63	229
Barcelona, 65	1910	Aldrich, Antonio	Ribera, Ramón: Maestro	3	131
Barcelona, 7	1818	Raventós, Luis	s.pl.	7	210
Barcelona, 8	1905	Ferrán Barceló, Pedro	s.pl.	33	80
Barcelona, 9	1905	Velat, José	s.pl.	3	80
Barcelona, 9	1921	Savall, Luis	Lloret Homs, Joaquín: A	41	235

L'urbanisme de Sarrià del 1845 al 1922. A partir dels expedients d'obres, públiques i privades, provinents de l'Arxiu Històric de Sarrià.

[illegible]

Moltes gràcies per la vostra presència

La propera reunió del Taller d'Història serà el **19 de març de 2026**

